

Szív Ernő

Gúla

- a novella világtörténete -

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVIII. évfolyam, 10. szám, 2024. március 8.

A mese, ami odakint, az ajtó mögött állítja meg a halált, pedig az kopogtat, sőt, dörömböl, kiabál a leanderes kertben, a kerti csapból iszik röhögve, halottakat dobál. Mesélj mindennap, később múlsz ki. Nem baj, ha elmondtad, kezd újra.

Ennek a járványnak, ami Firenzétől Nápolyig halászta az emberi lelkek halacszkáit, hogy aztán a megtelt hálójának tartalmát időről időre a nemlét vizébe ürítse, hasonlóképpen ez volt a tétje, túl kellett élni, de hogyan. Miféle ok bocsátja útjára a szörnyű kórt, erről nem volt biztos tudás, Isten haragvása, az ég büntetése, az emberek bűnei, hogy a bolha, ez a parányi vérszívó, mit okozhat, ha föl is merült, nem lett nyilvános a lehetőségek tárházában. Járvány. Mi áll neki ellent, alázat, mélység, szótlanság, ima, az ablak bedeszkázása?